

ново прѣзъ 1879 год. 20.000 лева; за разни народополезни цѣли прѣзъ сѣщата година — 94,000 лв.; на болницата въ Галацъ — 100.000 лв.; на ате-неума въ Букурещъ — 5,000 лв.; на университета Каролъ I — 200,000 лв.; въ Карлово — родния си градъ — построилъ фабрика за вълнени издѣлия на стойность 500,000 л.; за въздигане първия български университетъ 800,000 л. и мѣсто за стойность 200,000 лв.; въ Солунъ подарилъ 50,000 лв за бълг. дѣвич. училище; за бълг. болница въ Цариградъ 120,000 л. и пр. и пр. А въ завѣщанието си отъ 1892 год., покрай другитѣ пожертвувания, Евл. Георгиевъ фиксира една сума отъ 6,000,000 л., която сума заедно съ даденитѣ прѣживѣ 2,000,000 лв, се опрѣдѣля за бълг. университетъ, който съгласно завѣщанието, трѣбва да носи името „Братя Евлогий и Христо Георгиеви отъ Карлово“, въ салона — да бждатъ поставени портретитѣ имъ, а въ двора — да имъ се въздигнатъ въ тѣхна паметъ двѣ мраморни статуи. *Отъ всички пожертвования на Евлогия най-големо и най-важно е слѣдов. онова за бълг. университетъ. Това е едно възвишено, крупно дѣло, каквото на рѣдко се срѣща въ аналитѣ на свѣтската история. Съ това свое дѣло Евл. Георгиевъ свързва името си — за вѣчни врѣмена — съ развитието на бълг. научна мисль, съ българската култура, и неговиятъ духъ вѣчно ще витае въ храма на българската наука.*

Всички тия пожертвования великиятъ благодѣтель е правилъ съ една редка чистосърдечность, съ една искрена обичъ къмъ своя родъ и своитѣ ближни. До колко безкористно е обичалъ своя народъ, до колко неговитѣ патриотични чувства сж били неизмѣнни, до колко той изобщо обичалъ отечеството си, вижда се най-ясно отъ обстоятелството, че най-крупното негово пожертвование — 6-тѣ мил. лева за бълг. университетъ — е направено (въ 1882 г.).